

Productie 3 Ondanks de vele verwijzingen naar relevante regelgeving in het verwante beroepschrift in de casus SH 22/1074 WOB V148 tegen B&W Vught, lijkt het er op dat de Rechtbank geen kennis heeft genomen of willen nemen van de [Aarhus tekst zelf](#)¹ laat staan de verwijzingen naar hogere EU jurisprudentie en interpretatie zoals <http://www.reneual.eu/projects-and-publications/reneual-1-0>² en de [jurisprudentie samenvatting](#)³ van het Aarhus Compliance Committee. En dan laten we nu even hier de geciteerde verwijzingen in het verwante beroepschrift in de casus SH 22/1074 WOB V148 naar de AWB, afdeling 3.2 getiteld “Zorgvuldigheid en belangenafweging” met de samenhangende ABBB, de Correctie Langemeijer, de Code Participatie en andere verwijzingen op pagina 5 van dat verwante beroepschrift maar buiten beschouwing.

- De Aarhus tekst vermeldt over de bewijslast in art. 4 over “Access to environmental information: *“Each Party shall ensure that, subject to the following paragraphs of this article, public authorities, in response to a request for environmental information, make such information available to the public, within the framework of national legislation, including, where requested and subject to subparagraph b) below, copies of the actual documentation containing or comprising such information:*” Maar wat betekent dat als de overheid voortdurend roept: “*er zijn geen documenten*”. Dan komt het aan op a. de algemene bewijslastverdeling en b. de bijzondere bewijslastverdeling bij milieu-informatie.

- Qua actieve openbaarmaking als inspanningsverplichting in art. 3.1 WOO is wel duidelijk dat de bewering “*er zijn geen documenten*” niet standhoudt qua bewijslast verdeling als die bewering ongeloofwaardig lijkt.

- Qua bijzondere bewijslastverdeling bij milieu-informatie komt de vraag op hoe die bewijslastverdeling dan wel luidt en of wel sprake is van milieu-informatie. De tekst in art. 4 Aarhus over “Access to environmental information begint met: *“Each Party shall ensure that ..*”. Die tekst legt dus in beginsel de bewijslast bij de overheid. Maar als de overheid voortdurend roept: “*er zijn geen documenten*”, stelt het Aarhus Compliance Committee over de verdeling van de bewijslast: *“However, in order to be in accordance with the spirit and principles of the Convention, such requirements should be decided and applied “with the objective of giving the public concerned wide access to justice” (see findings on communications ACCC/C/2006/11 (Belgium) (ECE/MP.PP/C.1/2006/4/Add.2), para. 27, and ACCC/C/2009/43 (Armenia) (ECE/MP.PP/2011/11/Add.1), para. 81). This means that any requirements introduced by a Party should be clearly defined, should not cause excessive burden on environmental NGOs and should not be applied in a manner that significantly restricts access to justice for such NGOs.”* En tegenover de bewering “*er zijn geen documenten*” en daarom het Comité N65 bewijs laten leveren dat die documenten er wel degelijk zijn, schept evident een ‘*excessive burden*’ of buitensporige last. Je ziet de ambtenaren al onder tafel duiken bij zulke vragen gericht tegen eerdere beweringen van hun baas. Wat betreft externe deskundigen, kunnen de waarschuwingen in het verwante beroepschrift over intellectuele prostitutie in de milieuadvies wereld, de Rechtbank toch ook nauwelijks zijn ontgaan.

- Vervolgens komt de vraag op of wel sprake is van milieu-informatie. De Aarhus tekst in art. 3 luidt: “*Environmental information” means any information in written, visual, **aural**, electronic or any other material form on:*

*a. The state of elements of the environment, such as **air** and atmosphere, water, soil, land, landscape and natural sites, biological diversity and its components, including genetically modified organisms, and the interaction among these elements;*

¹ <https://wetten.overheid.nl/BWBV0001700/2005-03-29>

² http://www.reneual.eu/images/Home/BookIII-Single_CaseDecision-Making_individualized_final_2014-09-03.pdf

³ https://unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/compliance/CC_Publication/ACCC_Case_Law_3rd_edition_eng.pdf

b) Factors, such as substances, energy, noise and radiation, and activities or measures, including administrative measures, environmental agreements, policies, legislation, plans and programmes, affecting or likely to affect the elements of the environment within the scope of subparagraph a) above, and cost-benefit and other economic analyses and assumptions used in environmental decision-making;
c) The state of human health and safety, conditions of human life, cultural sites and built structures, inasmuch as they are or may be affected by the state of the elements of the environment or, through these elements, by the factors, activities or measures referred to in subparagraph b) above;”

Let op de onderstreepte vetgedrukte woorden. Die bevestigen zonder enige twijfel dat in deze N65 casus sprake is van milieu-informatie en halen de conclusie van de Rechtbank dat onder Aarhus “*alleen die documenten moeten worden verstaan die daadwerkelijk die informatie bevatten.*” volledig onderuit. Let in het bijzonder op de term “*aural information*”, vertaalt als geluids-informatie, die veel verder gaat dan de WOO definitie die zich beperkt tot documenten, overigens in de breedste zin het woord. Ieder telefoongesprek, woordenwisseling, informeel overleg c.q. vergadering valt daaronder.

- Kortom samengevat, naast de algemene bewijslastverdeling met als criterium ‘ongeloofwaardig’ maakt de bijzondere bewijslastverdeling bij milieu-informatie volstrekt duidelijk dat er geen enkele twijfel bestaat dat de bewijslast over de bewering “*er zijn geen documenten*” terug naar de overheid verschuift.

Hoe de Rechtbank desondanks tot de conclusie heeft kunnen komen dat onder milieu-informatie *alleen die documenten moeten worden verstaan die daadwerkelijk die informatie bevatten* en daardoor ook geen sprake zou zijn van milieu-informatie bij RIVM informatie en het Verdrag van Aarhus niet van toepassing acht is een raadsel.

Samenhangend hiermee valt ook niet te begrijpen waarom de Rechtbank de verwijzing in het verwante beroepschrift naar de hiervoor geciteerde EU ReNEUAL Model Rules kenmerkend over het hoofd zag. Ook die model regels leggen de bewijslastverdeling duidelijk bij de overheid met de tekst: “*The public authority shall provide reasons as to why these conditions are applicable and has the burden of proof in relation to showing that the evidence supports the reasons given.*” RIVM heeft in dit geval zelfs geen begin van bewijs geleverd dat alle documenten beschikbaar zijn gesteld maar alleen een ‘hooiberg’ minder relevante informatie.